

Toamna muri

Balan Tiberiu

În liniștea unei viori,
Și-n tot decorul vieții gri.
Coboară toamna de prin nori
Pe brațe triste de copii.

Sunt serenade și scânteii
Și toamna ce o vom iubi.
Trec anii lungi și reci și grei
Și toamna gri, și toamna gri.

Pe stradă demoni dezbrăcați,
Aleargă morți, aleargă vii.
În marș funebru trec soldați,
Prin toamna morții ce va fi.

Pustiu e totul, obsesiv
Privesc spre zarea ce albi.
Și într-o clipă, decisiv,
Toamna muri, toamna muri.